

Allāh eksisterer uden sted eller retning

Muftī 'Alī Jumu'ah

Dansk oversættelse © Islamisk.dk / Hafsa Mushtaq 2010

[Herunder følger en oversættelse af et spørgsmål, som Muftī 'Alī Jumu'ah blev stillet og hans svar]

Spørgsmål

»Jeg er en studerende på Sharī'ah-Universitetet, og jeg har indenfor videnskaben om troslære (*aqīdah*) lært og studeret, at Allāh eksisterer uden at være et sted, og at Han ikke er placeret i nogen retning. Vær venlig at give mig en autoritativ afklaring (*fatwā*) om dette, da der er nogle folk, der angriber al-Azhars troslære.«

Svar

Det er et af de mest veletablerede emner inden for muslimernes troslære, at Allāh ﷻ ikke rummes af noget sted og ikke er begrænset af tid, fordi både sted og tid begge er skabte. Allāh ﷻ er fri for og hævet over at være omringet af noget som helst af Hans skabelse. Derimod er Han Skaberen af alt, og Han [har komplet viden og kontrol over Sin skabelse; så i denne betydning og ikke i betydning af sted eller retning, siges det på arabisk at Han] »omfatter« Sin skabelse. Der er enighed om denne tro blandt alle muslimer og ingen blandt dem benægter den.

De lærde inden for religionens videnskaber har udtrykt det således:

»Allāh eksisterede og der var intet sted, og Han er som Han var før eksistensen af sted; Han har ikke ændret sig fra hvad Han var.«

Blandt udtalelser fra de retskafne *Salaf* om dette emne er Imam Abū Ja'far al-Ṣādiq ﷺ ord:

»Enhver der hævder, at Allāh er i noget, eller af noget, eller på noget, har tilskrevet Allāh en partner, for var Han i noget, ville Han blive indskrænket; og hvis Han var på noget, ville Han blive rummelig; og hvis Han var af noget, ville Han være noget der har en begyndelse.«

Det blev sagt til Yaḥyā ibn Mu‘ādh al-Rāzī رحمته الله: »Fortæl os om Allāh!«. Han svarede: »En Gud«. Så spurgte nogen: »Hvordan er Han?« Han sagde: »En absolut Hersker med absolut magt.« Så spurgte nogen: »Hvor er Han?« Han svarede: »Séende og Hørende.«¹ Personen der spurgte, sagde da: »Det var ikke det, jeg spurgte om«. Han svarede: »Andet end det ville være en egenskab for noget skabt. Hvad angår Allāhs egenskab, så er det som jeg har fortalt dig.«

Dhū al-Nūn al-Misrī رحمته الله blev spurgt om de følgende af Allāhs ord: »*al-Raḥmān ‘alā al-‘arsh istawā*«. ² Han svarede: »Han bekræftede Sin eksistens og afviste at Han har et sted. Så Han Selv eksisterer uafhængigt, mens alt andet eksisterer afhængigt af Hans Visdom i henhold til Hans Vilje.«

Hvad angår det, der er berettet til os af tekster fra Koranen og hadith, som indikerer Allāhs Højhed over Hans skabelse; så betyder det højhed i form af status og prestige samt dominans og magt. Dette er fordi Han er fri for enhver lighed med skabte væsner; Hans egenskaber er ikke ligesom deres egenskaber; der er intet i en af Skaberens egenskaber, som har at gøre med de begrænsninger, som skabte væsners egenskaber har.

Tværtimod er Han Mægtig og Høj af Status. Han har egenskaber af fuldkommen perfektion og besidder de smukkeste navne. Alt det, der kunne komme i dit sind; Allāh er ikke som det – Han er fri for og hævet over enhver mangelfuldhed. Den manglende evne til at opnå forståelse er

¹ Hans svar på arabisk var »*bi al-mirsād*«, som er et udtryk fra Koranen, som betyder at Allāh ser og hører alt, hvad Hans skabninger gør, og vil holde dem ansvarlige for det. Det kan også betyde »udkigs post« eller »baghold«. Med andre ord var det et velformuleret ordspil, der svarer på spørgsmålet »hvor?« uden at give stedet en begrænsende betydning.

² Dets udtalelse er: *ar-Raḥmānu ‘alā l-‘arshi stawā*. Hvis udtrykket blev oversat bogstaveligt, ville det betyde: *al-Raḥmān* (Den Mest Barmhjertige) *‘alā* (på) *al-‘arsh* (Tronen) *istawā* (etablerede Sig Selv); »Den Mest Barmhjertige etablerede Sig Selv på tronen«. Dette er dog ikke udsagnets betydning, og det arabiske sprog er ikke begrænset til denne betydning. Tværtimod har verbet »*istawā*« omkring 14 forskellige betydninger i det arabiske sprog. Ydermere betyder *al-‘arsh* ikke nødvendigvis »trone«, men kan også betyde »herredømme«, og nogle fra *Ṣalaf* sagde dette.

Abū Manṣūr al-Baghdādī sagde i sin bog *‘usūl al-dīn*, i opsummering:

»Vores kollegaer havde forskellige meninger angående dette vers. Nogle sagde, at det er blandt de vers, der er uklare (*mutashābihāt*) og dets betydning ikke er kendt for andre end Allāh, og dette er Imam Mālik's standpunkt. Andre sagde, at *istawā* er noget, Allāh gjorde ved tronen (*‘arsh*), som Han kaldte *istawā*, og dette er Imam ‘Abū al-Ḥasan al-Ash‘arī's standpunkt. Andre sagde yderligere, at *istawā* betyder, at Han er tillagt en højhed over tronen (*‘arsh*) i status, og ikke fysisk højhed. Det mest korrekte standpunkt ifølge os er, at tronen (*al-‘arsh*) i dette vers refererer til herredømme, og *istawā* er dens handling, hvilket betyder, at herredømmet ikke blev etableret i balance for nogen anden end Ham.«

I tilfælde af at nogen skulle undre sig over, hvem Abū Manṣūr er, så har al-Dhāhabī beskrevet ham i sin bog *siyar a‘lām al-nubalā’* som: »Den storslåede, enestående og encyklopædiske lærer... Han plejede at undervise i 17 forskellige fag, og hans dygtighed blev kilden til ordsprog.« Al-Dhāhabī sagde yderligere, at han ville have ønsket, at kunne skrive en separat, mere komplet artikel om ham og citerede Abū ‘Uthmān al-Sābūnī for at sige: »Abū Manṣūr anses ved de lærdes konsensus for at være et af de ledende lærde inden for tro og retslærens metodik, så vel som en af islams frontfigurer.«

forståelse³; og det at afdække den fuldkomne virkelighed af hvad Allāh i Sig Selv er, er at begå blasfemi og at tilskrive Ham partnere.⁴

Det ærefulde Azhar Universitet har den samme tro som de lærde fra *Ash'arī* skolen, som er Sunniernes tro. *Ash'arī* Mestrene, må Allāh belønne dem og tildele dem behag, er majoriteten af de lærde som er forbundet med Profeten Muḥammads ﷺ kald. Det er dem, der stoppede udbredelsen af tvivl, der blev spredt af blasfemikere og andre afvigere.

Det er dem, der klamrede sig til Allāhs bog og vor mester, Allāhs Sendebuds ﷺ vejledning og praksis, hele vejen igennem historien. Enhver der siger, at de er blasfemikere eller syndere; hans religion er i fare. Hadithmesteren Ibn 'Aākir رضي الله عنه sagde i sit værk: *»tabyīn kadhib al-muftarī fī mā nusiba ilā al-imām abī al-ḥasan al-ash'arī«*:

»Vid – må Allāh skænke dig og mig succes ved Sin belønning, og gøre os blandt dem der oprigtigt frygter Ham – at de lærdes kød er giftigt, og det er Allāhs velkendte norm i Hans skabelse, at afsløre dem, der fornærmer dem; den, der bagvasker dem, vil blive straffet af Allāh med hans hjertes død, selv inden hans krops død.«

Det ærefulde Azhar Universitet har været et fyrtårn for viden og religion gennem den islamiske historie. Dette ædle slot har været den største højborg for viden, som den islamiske nation har kendt, efter de første og bedste århundreder. Allāh beskyttede Sin religion fra de vildfarne og dem der spreder tvivl. Den der er lemfældig med hensyn til sin tro er i stor fare. Det frygtes, at han er en af dem fra Khawārij⁵ eller Murji'ah⁶ sekten.

Om dem sagde Allāh ﷻ hvad kan oversættes til:

»Hvis hyklerne og dem som har sygdom i hjertet samt dem der spreder løgne i Madinah ikke holder op, så vil Allāh sætte dig (Oh elskede Muḥammad) i kontrol over dem. Derefter vil de ikke leve med dig i den, undtagen for kort tid.«⁷

... og Allāh ved bedst.

Kilde: Baseret på den engelske oversættelse af Shaykh Abū Ādam al-Narūjīs oversættelse af fatwa nr. 4307: <http://www.dar-alifta.org/ViewFatwa.aspx?id=4307>, udgivet på Marifah.net.

Udgivet: 16. februar 2011

³ Dvs.: At indse at man ikke kan kende Allāh, som Han kender Sig selv, er netop at kende Allāh.

⁴ Dette er fordi en sådan søgen, fører til at man drager analogier mellem Allāh og skabte ting, og dette er blasfemi.

⁵ En sekt med mange grene, der alle deler kærlighed til at slagte og plyndre muslimer på baggrund af den påstand, at de er idoltilbedere, og den påstand at det er blasfemi at begå synder, selv hvis man tror, at det er syndigt.

⁶ En sekt der hævder, at så længe man tror på islam, er der ingen skade i at være syndig.

⁷ Al-Ahzāb, 33:60.